

Budapest, 1930. október 3. – Budapest, 2000. augusztus 13.

1949–53-ban az ELTE muzeológiai szakcsoportján belül kínai és tibeti nyelvet tanult, muzeológus oklevelet szerzett. 1956-ig az MTA orientalisztika szakos aspiráns volt, kandidátusi értekezését a kínai Zhou-kor földtulajdonviszonyairól írta. 1956. szeptember és 1957. május között muzeológus a Hopp Ferenc Kelet-ázsiai Múzeumban, 1957-től 1967-ig főállásban, 1962-től mellékállásban szerkesztő az Európa Könyvkiadónál. 1962-től az MTA Filozófiai Intézetének munkatársa, majd 1969–1972-ben igazgatója. 1971-től 1990-ig az ELTE filozófiai tanszéke, 1990-től haláláig a kínai tanszék egyetemi tanára. Történetfilozófiai munkáiban, az 1960-as években az ázsiai termelési módot elemezte. 1994-től az MTA Nyelvtudományi Intézetében az orientalisztikai osztályt vezetője volt. 1973-ban megválasztották a Magyar Tudományos Akadémia tagjává. 1988. május 22-étől az MSZMP Központi Bizottságának tagja. 1970-ben Állami Díjat kapott.